

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 220/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Tatianou Jánošíkovou, Rooseveltova 794/6, Košice, proti uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 61Ek/837/2022 zo 17. októbra 2023 a 8. januára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. apríla 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv vlastníť majetok podľa čl. 20 a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami o jej návrhu na zastavenie exekúcie.

II.

2. Zmenkovým platobným rozkazom z augusta 2008 bola sťažovateľka spolu s ďalšími dlžníkmi zaviazaná zaplatiť zostatok pôžičky 36 096,99 eur zo zmluvy z júla 2004. Na návrh oprávneného okresný súd v marci 2022 poveril exekútora vymožením tejto pohľadávky. O tom bola sťažovateľka upovedomená 19. apríla 2022. Proti tomu podala návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol uznesením vyššieho súdneho úradníka okresného súdu zo septembra 2022 zamietnutý. Sťažnosť sťažovateľky proti tomuto uzneseniu bola zamietnutá uznesením sudcu okresného súdu z marca 2023.

3. Sťažovateľka 5. septembra 2023 znova navrhla exekúciu zastaviť. Namietla premlčanie, ku ktorému malo dôjsť v júli 2014, keď uplynulo desať rokov od uzavretia zmluvy, a v októbri 2018, keď uplynulo desať rokov od vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením vyššieho súdneho úradníka bol návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, a to podľa § 61k ods. 2 a 3 Exekučného poriadku, podľa ktorých povinný

môže z dôvodov podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie a v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61 ods. 2 Exekučného poriadku. Keďže k premlčaniu malo dôjsť ešte pred podaním prvého návrhu na zastavenie exekúcie, sťažovateľka mohla premlčania namietať už vo svojom prvom návrhu.

4. Proti tomu podala sťažovateľka sťažnosť, ktorá bola ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením sudcu okresného súdu z 8. januára 2024 zamietnutá s tým, že záver uznesenia vyššieho súdneho úradníka je správny a nebol dôvod pred zamietnutím druhého návrhu sťažovateľky na zastavenie exekúcie zaoberať sa jeho vecnou stránkou, keďže sťažovateľkou tvrdené skutočnosti, ktoré mali viesť k premlčaniu, jej museli byť známe už pri podaní prvého návrhu na zastavenie exekúcie. Podľa okresného súdu povinný v ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie môže uplatniť iba skutočnosti, ktoré nastali po prvom návrhu na zastavenie exekúcie, no k premlčaniu malo dôjsť ešte pred uplynutím 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

III.

5. Sťažovateľka zdôrazňuje, že premlčanie namietla už v sťažnosti proti rozhodnutiu o jej prvom návrhu na zastavenie exekúcie, no to bolo v rozhodnutí o jej sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka vyhodnotené ako oneskorené, keďže námietku premlčania neuviedla už v návrhu na zastavenie exekúcie. Tento názor považuje sťažovateľka za formalistický, a preto rozporný s jej ústavnými právami. Poukazuje na § 200 Exekučného poriadku, podľa ktorého sa na exekučné konanie použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak Exekučný poriadok neustanovuje inak a nepoužijú sa ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii. Podľa sťažovateľky ustanovenia § 61k ods. 3 a § 200 Exekučného poriadku si odporujú a prednosť by mal mať výklad, ktorý je pre povinného, osobitne pre ňu ako osobu bez právneho vzdelania, priaznivejší.

6. Podľa sťažovateľky je zmenkový platobný rozkaz nezákonný, keďže už nie je v Civilnom sporovom poriadku upravený. Napokon namieta, že na základe zmenkového platobného rozkazu sa už proti nej viedla stará exekúcia, ktorá bola odložená, a preto ju nebolo možné zastaviť podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Preto mal okresný súd pre prekážku veci začatej túto druhú exekúciu zastaviť.

IV.

7. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zo 17. októbra 2023 nie je daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti. O sťažnosti sťažovateľky proti tomuto uzneseniu rozhodol uznesením sudca okresného súdu ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 8. januára 2024. Táto jeho právomoc rozhodovať o ochrane uvedených ústavných práv sťažovateľky uznesením vyššieho súdneho úradníka má podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) za následok nedostatok právomoci ústavného súdu vo vzťahu k uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zo 17. októbra 2023, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

8. V rozsahu námietok o tom, že zmenkový platobný rozkaz je nezákonný a exekúcia mala byť pre prekážku začatej veci zastavená, je ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Zastavenie exekúcie na základe týchto skutočností mohla sťažovateľka navrhnúť podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu podľa § 61k ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, podľa ktorého súd exekúciu zastaví, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Sťažovateľka tieto skutočnosti vo svojich návrhoch nenamietala, a tak nevyčerpala právne prostriedky, ktoré jej Exekučný poriadok priznáva na ochranu jej ústavných práv.

9. Proti záverom uznesenia sudcu okresného súdu je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Podstatou namietaného uznesenia je to, že sťažovateľka žiadala zastaviť exekúciu z dôvodov, ktoré vyjadrila v sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí jej prvého návrhu na zastavenie exekúcie, a preto je zrejmé, že jej námietka premlčania je uplatnená po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia tak, ako je stanovená v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Základom tejto úvahy je § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Výklad týchto ustanovení Exekučného poriadku nemožno považovať za formalistický, keďže zodpovedá zneniu a účelu týchto noriem. Okrem toho je zrejmé, že sťažovateľka svoju argumentáciu skôr ako voči namietanému uzneseniu smeruje k záverom uznesenia, ktorým bola zamietnutá je sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorý rozhodoval o jej prvom návrhu na zastavenie exekúcie. Z toho, že sťažovateľka nevyužila prostriedky ochrany už vo svojom prvom návrhu na zastavenie exekúcie, nemožno vyvodit' záver o formalistickej aplikácii Exekučného poriadku pri rozhodovaní o jej druhom návrhu na zastavenie exekúcie.

10. Záver prijatý sťažovateľkou namietaným uznesením nie je zjavne mylný. Naopak, je výsledkom systematického výkladu, ktorého účelom je zabezpečiť právnu istotu v exekučnom konaní prostredníctvom koncentrácie námietok povinného stanovením lehoty plynúcej odo dňa doručenia upovedomenia o exekúcii. To vylučuje možnosť úvahy o porušení v ústavnej sťažnosti uvedených ústavných práv sťažovateľky. Nedôvodná je argumentácia sťažovateľky o rozpore ustanovení § 61k ods. 3 a § 200 Exekučného poriadku. § 61k ods. 2 a 3 osobitne upravujú lehotu na vznesenie námietok proti exekúcii, čo vylučuje akúkoľvek aplikáciu Civilného sporového poriadku, a teda aj jeho ustanovení o prostriedkoch procesnej obrany a koncentracii. Koncentrácia námietok povinného v exekučnom konaní je priamo upravená v okresným súdom správne aplikovaných ustanoveniach § 61k Exekučného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. apríla 2024

Robert Šorl
predseda senátu